

4. Naruszenie prawa w zakresie, w jakim w wyroku błędnie stwierdzono, że poszanowano prawo własności VEB. Stanowi to także naruszenie zasady równości.

- ⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. dotycząca środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 13).
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 229, s. 1)
- ⁽³⁾ Decyzja Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. zmieniająca decyzję 2014/512/WPZiB dotyczącą środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 271, s. 54).
- ⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 833/2014 dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. 2014, L 271, s. 3).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 30 listopada 2018 r. – Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI) / Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

(Sprawa C-753/18)

(2019/C 65/34)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta domstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strony wnoszące apelacje: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå u.p.a. (Stim), Svenska artisters och musikers intresseorganisation ek. för. (SAMI)

Drugie strony postępowania: Fleetmanager Sweden AB, Nordisk Biluthyrning AB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wynajmowanie pojazdów wyposażonych standardowo w odbiorniki radiowe oznacza, że wynajmujący wspomniane pojazdy jest użytkownikiem dokonującym publicznego udostępniania w rozumieniu art. 3 ust. 1 dyrektywy 2001/29⁽¹⁾ i w rozumieniu art. 8 ust. 2 dyrektywy 2006/115⁽²⁾?
- 2) Jakie znaczenie mają potencjalnie rozmiar działalności obejmującej wynajmowanie pojazdów i czas trwania najmu?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. 2001, L 167, s. 10).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej (Dz.U. 2006, L 376, s. 28).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Judecătoria Rădăuți (Rumunia) w dniu 3 grudnia 2018 r. – OF/ PG

(Sprawa C-759/18)

(2019/C 65/35)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Judecătoria Rădăuți

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: OF

Strona pozwana: PG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że brak podniesienia przez pozwaną zarzutu braku jurysdykcji międzynarodowej sądów rumuńskich w zakresie rozpoznania sprawy mającej za przedmiot „rozwód małżonków posiadających nieletnie dziecko” oznacza wyrażenie jej milczącej zgody na rozpoznanie sprawy przez sąd, przed którym wytoczono powództwo, jeżeli strony mają miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim [Unii Europejskiej] (w niniejszej sprawie – Włochy), a pozew o rozwód został złożony przed sądem państwa członkowskiego, którego strony mają obywatelstwo?
- 2) Czy art. 3 ust. 1 i art. 17 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że sąd z urzędu może lub zobowiązany jest stwierdzić brak jurysdykcji międzynarodowej sądów rumuńskich w przedmiocie „rozvodu małżonków posiadających nieletnie dziecko” przy braku porozumienia między stronami mającymi miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim [Unii Europejskiej] (w niniejszej sprawie – Włochy) co do wyboru sądu właściwego (z konsekwencją w postaci odrzucenia pozwu jako niepodlegającego właściwości sądów rumuńskich), *co ma pierwszeństwo* przed przepisami art. 915 ust. 2 Codul del procedură civilă (kodeksu postępowania cywilnego), zgodnie z którymi można podnieść zarzut braku wyłącznej właściwości miejscowej Judecătoria Rădăuți (sądu pierwszej instancji w Rădăuți) [z tym skutkiem, że jego właściwość w zakresie rozpoznania sprawy zostaje zanegowana i właściwy do rozpoznania sprawy co do istoty jest Judecătoria Sectorului 5 București (sąd pierwszej instancji sektora 5 w Bukareszcie, Rumunia)], tym bardziej że te przepisy są mniej korzystne względem przepisu prawa krajowego (art. 915 ust. 2 Codul de procedură civilă)?
- 3) Czy wyrażenie zawarte w art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2201/2003, a mianowicie „małżonkowie i osoby posiadające odpowiedzialność rodzicielską zaakceptowały właściwość sądów [...] w inny bezsporny sposób w chwili wniesienia powództwa”, należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy strony mające miejsce zwykłego pobytu w innym państwie członkowskim [Unii Europejskiej] (w niniejszej sprawie – Włochy) wybiorą jako sąd właściwy do rozpoznania pozwu o rozwód sąd państwa, którego są obywatelami [Judecătoria Rădăuți (sąd pierwszej instancji w Rădăuți)], ten ostatni staje się automatycznie właściwym do orzekania w przedmiocie żądań dotyczących „wykonywania władzy rodzicielskiej, miejsca zamieszkania dziecka oraz wkładu rodziców do wydatków związanych z wykształceniem i wychowaniem dziecka”?
- 4) Czy pojęcie „odpowiedzialności rodzicielskiej” w art. 2 pkt 7 i art. 12 rozporządzenia (WE) nr 2201/2003 należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również pojęcia „władzy rodzicielskiej” przewidziane w art. 483 Codul civil (kodeksu cywilnego), „miejsce stałego zamieszkania dziecka” uregulowane w art. 400 Codul civil i „wkład rodziców w wydatki związane z wykształceniem i wychowaniem dziecka” uregulowane w art. 402 Codul civil?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 17 października 2018 r. w sprawie T-26/17, Jalkh / Parlament wniesione w dniu 17 grudnia 2018 r. przez Jeana-Françoisa Jalkha

(Sprawa C-792/18 P)

(2019/C 65/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Jean-François Jalkh (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski